

Dit artikel is gepubliceerd in het Financieele Dagblad, 27 november 2008

Met lege handen tegenover de AFM

Auteurs: Arnoud van Campen en Margje van Oorsouw, Van Iersel Luchtman N.V., Uden

De rechtsbescherming tegen beslissingen van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) lijkt op papier heel aardig. In de praktijk komen vergunninghoudende partijen vaak bedrogen uit. Ondanks de formele mogelijkheden van bezwaar en beroep staan deze partijen feitelijk nogal eens met lege handen. Bovendien zijn met name veel financieel intermediairs nog onvoldoende bekend zijn met de procedures onder de Wet op het financieel toezicht (Wft). Deze wet is ingewikkeld en doet vaak aan als een doolhof.

De Wft geeft de AFM een groot aantal bevoegdheden om op te treden tegen vergunninghoudende instellingen. Daaronder valt bijvoorbeeld het opleggen van dwangbevelen, fikse boetes en zelfs het intrekken van vergunningen. Daarbij moet bedacht worden dat de AFM diverse mogelijkheden heeft om informatie te verkrijgen over de gang van zaken bij een vergunninghoudende instelling. Zo kan de AFM inlichtingen opvragen bij iedere financieel intermediair zelfs zonder dat er enige aanwijzing bestaat dat een bepaling van de Wft is overtreden.

Wanneer de AFM vervolgens vaststelt dat sprake is van een overtreding, wordt het voorgenomen besluit daaromtrent voorgelegd aan de vergunninghoudende onderneming. Deze krijgt daarbij de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen. Als de AFM, ondanks de naar voren gebrachte zienswijze, toch over gaat tot het opleggen van een of meer maatregelen, kunnen de gevolgen groot zijn. Wanneer bijvoorbeeld de vergunning wordt ingetrokken, betekent dit dat vanaf dat moment de vergunningplichtige werkzaamheden gestaakt moeten worden. Wel staat dan voor de gedupeerde nog de weg van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming open. Dat houdt in de eerste plaats in het indienen van bezwaar bij de AFM zelf, en wanneer dat geen soelaas biedt, het instellen van beroep bij de Rechtbank Rotterdam. Dat betekent niet dat ondertussen doorgewerkt kan worden. Ondanks de lopende bezwaar- en beroepsprocedure blijft namelijk de vergunning ingetrokken. In de praktijk leidt dit voor met name kleinere financieel intermediairs tot grote (financiële) problemen. De bezwaar- en beroepsprocedure neemt immers minimaal een aantal maanden in beslag, waardoor het risico heel reëel is dat de bewuste onderneming al snel in staat van faillissement komt te verkeren. Een eventuele positieve beslissing op bezwaar of beroep is dan mosterd na de maaltijd. Het enige wat hiertegen ondernomen kan

worden, is om in een bestuursrechtelijk kort geding af te dwingen dat de werking van het besluit van de AFM alsnog wordt geschorst gedurende de bezwaar- en beroepsprocedure.

Mrs. A.C. van Campen en M.W.M. van Oorsouw zijn beiden advocaten bij Van Iersel Luchtman Advocaten en zijn gespecialiseerd in financieel recht.